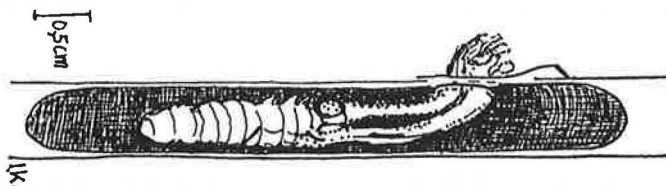

Bepoederde rupsendoder uit rietstengel

Tijdens de laatste excursie van de Friese paddestoelenwerkgroep in de Sintjohannesgaaster veenpolder (kilometerhok 187-547; 16-12-33) ontdekte Frans Ozinga een rietstengel waaruit iets wits en geweiachtigs tevoorschijn kwam. Volgens Ineke leek het sprekend op een Bepoederde rupsendoder, *Paecilomyces farinaceus*, maar dan zou ook ergens een rups moeten zijn. Met moeite slaagden we erin de rietstengel te doorklieven, en,

inderdaad, in de holte van de rietstengel bleek een rups verborgen te zitten. Vermoedelijk gaat het hierbij om een soort uit de groep van de Uilen, die zich in stengels van grasachtigen verpopt. Om de stengel binnen te dringen knaagt de rups een ovaal gat, hetgeen voor de parasiterende Rupsendoder meteen een goede mogelijkheid biedt zijn conidiën te laten verspreiden.

Sjoerd Greydanus & Ineke Greydanus-Klomp, Drachten

Een "oude" vondst van *Coprinus kimurae*

Eind mei, begin juni 1990 kreeg ik een melding dat er op de binnenplaats van het Nationaal Natuurhistorisch Museum (voorheen Rijksmuseum van Natuurlijke Historie) paddestoelen te vinden waren. Onder een groot plastic zeil dat over de restanten van een oude walvis lag bleken tientallen Vroege bekerzwammen, *Peziza vesiculosa* te groeien. Terwijl ik de omgeving wat opschoonde voor het maken van dia's viel mijn oog op een oude kokosmat waarop een grote groep kleine inktzwammen groeide. Ik kon er niets van maken. Het waren kleine, tot 3 cm hoge paddestoeltjes met een grijsbruine, glimmende hoed met daarop witte schubjes. Beter gezegd, er is een witte bovenlaag op de hoed die in hoekige schubjes uiteen scheurt. Ze deden me denken aan kleine exemplaren van de Spechtinktszwam, maar die soort kon het zeker niet zijn. Ik heb er (gelukkig) wat dia's van gemaakt, maar verder heb ik er nooit meer aan gedacht. Totdat ik onlangs